

ravnatelj Cirilove tiskarne g. Hrastelj. Ob dveh večernicah in skupen odhod z znano Petrško-Neuvirtovo godbo v uto bivšega novomašnika g. Horvata, kjer bodo poučni govori in turška opereta »Mlada Breda«. Za obed in okrepčilo je odbor vsesplošno oskrbel po najnižji ceni pri gostilničarju Kramberger Rado ob cerkvi. Somišljeniki, domačini in zavedni sosede, bratsko vabljeni! — Pripravljali odbor.

Kapela pri Radencih. V nedeljo 17. nov. se vrši pri nas občni zbor našega prosvetnega društva. Zborovanje se začne ob 3. uri popoldne (po večernicah). Govori predsednik Prosv. zveze dr. Jos. Hohnjec. Vsi prijatelji prave prosvete povabljeni!

Sv. Urban pri Ptuj. Z odlokom kr. banske uprave v Ljubljani z dne 25. julija 1935 je ustanovljeno pevsko društvo »Sv. Urbana« pri Sv. Urbanu pri Ptuj. Novoustanovljeno društvo je imelo ustanovni občni zbor dne 15. novembra 1935. Odbor je izvoljen iz samih cerkvenih pevcev pod predsedstvom pevovodje g. Marguča. Društvo želim obilo sreče in napredka. Dosedaj šteje društvo 21 rednih in 12 podpornih članov. Odbor vabi vse ljubitelje lepega petja, da pristopajo k društvu kot redni člani, to je pevci ali pa kot podporni člani, ker se bo s sklepom odbora vsakemu članu v slučaju smrti nagrobniha zapela zastoj. Društvo priredi 17. novembra svoj prvi pevski koncert, na katerega vabi odbor vse ljubitelje lepe slovenske pesmi. Na sporedu sta Vodopivčevi spevoigrji Snubači in Rožmarin, in pesmi Schwabova Zlata kanglica, mešan zbor in Försterjeva Planinska, moški zbor. Ob priliki prireditve pevskega koncerta, ki ga priredi pevsko društvo, se vrši najprej občni zbor zopet ustanovljenega gospodarskega bralnega društva. Vabijo se vsi odborniki in člani, da se občnega zbora gotovo udeležijo.

Rogoznica pri Ptuj. Pevski zbor iz Št. Vida pri Ptuj, ki je že dvakrat z velikim uspehom uprizoril v domačem Slomškovem domu spevoigro »Darinka«, pride v nedeljo, 17. novembra tudi k nam, da še nam pokaže svojo lepo igro. Sprejmemo ga z veseljem! Igra se bo začela ob pol štirih popoldne v dvorani g. Bračiča na Rogoznici. Na sporedu so tudi krasne narodne pesmi. Prijatelji lepega petja, pridite!

Sv. Križ pri Ljutomeru. V nedeljo, 17. novembra bo redni občni zbor Bralnega društva v Slomškovi dvorani takoj po večernicah. — Fantje, udeležite se občnega zbora v čim večjem številu in pristopite, kateri še niste člani! Bog živi!

Šmarje pri Jelšah. V prosvetnem oziru ne držimo križem rok. To bo pokazala prireditev našega Prosvetnega društva, ki pripravlja za nedeljo, 17. novembra lepo in pretresljivo igro »Bela ciganka«. Snov je zajeta iz življenja 17. stoletja: 20letno dekle, bela ciganka, ki so jo kot pelletno deklico ukradli cigani, išče svojo mater. Zlobni grajski pohotnež in morilec obdolži po krivem ciganko umora in čarovnije. Obsodijo jo na smrt na grmadi. Toda Bog, ki ščiti nedolžne, jo po trpljenju v ječi reši in pripelje k njeni še živi materi. Pretresljiva zgodba sirote ciganke bo vsakogar pretresla v dno duše. Na svidenje torej v nedeljo po večernicah v Katoliškem domu!

Ali si že obnovil naročnino?

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Jakob v Slov. gor. Tukaj je bil pokopan ob obilni udeležbi 9. oktobra naš skrbni oče Gabrijel Bolnar v 66. letu svoje starosti. Gosp. župnik je spregovoril ganljive besede ob odprtem grobu. Domači pevski zbor je zapel prelepe žalostinke. Rajnemu naj sveti večna luč! Ženi in otrokom naše sožalje!

Sv. Marjeta niže Ptuj. Umrl je pretekli četrtek ponoči ugleden naš pristaš Prelog. Bil je 19 let dober župan svoji občini Mala vas in celo dobo tudi šolski odbornik. Svoje življenjsko delo je v 76. letu svoje starosti srečno končal. Zapušča urejen dom svojemu sinu Martinu, druga dva sinova pa imata ugledne položaje in sicer eden kot aktivni oficir v naši

armadi, drugi pa kot posestnik in zadružni organizator v Zagajcih. Blag mu spomin!

Sv. Miklavž nad Laškimi. V nedeljo 3. nov. je po kratki mučni bolezni v 70. letu starosti umrl dolgoletni naročnik »Slov. Gospodarja« Jožef Pavčnik, posestnik v Ložah. Rajnik je bil več let načelnik krajnega šolskega sveta in cerkveni ključar. Za sebe zelo varčen, za sosede in znanke gostoljuben, za cerkev in dobrodelne cerkvene ustanove je imel odprta roko in srce, že prej v življenju, pa tudi še posebno sedaj ob smrti v svoji oporoki. Čez petdeset let je bil kmetni birmanski boter. Pogreba dne 5. nov. se je udeležilo toliko ljudi kakor na kakšen večji praznik. Sorodnikom

Tropične bolezni
(vsled hude vročine) grozno razsajajo med italijansko vojsko v vzhodni Afriki. V Port Said (pri vходу v Rdeče morje) sta pripluli 5. nov. dve špitalski ladji s 6000 obolelimi vojaki iz ital. kolonije Eritreja. Bolniki so pripovedovali, da se tropične bolezni tako širijo, da morajo nekateri dele fronte nadomestiti s čisto svežimi rezervami iz Italije.

Italijanske čete v vzhodni Afriki
porabijo v enem tednu 3.500.000 kg razne hrane in 2.000.000 kg krme za živino. Prevoz živil iz domovine v vzhodnoafriška pristanišča je primeroma lahek. Prave težave se začnejo šele v Afriki, ko je tre-

Pod streho traperjev storjeni sklep ter načrt jima je uspel. Brez posebnih težkoč in ovir sta bila na spomlad v Smithu, kjer so potrdili, da vsebuje kos rude, katerega je prinesel v žepu Amerikanec, toliko dragocenga platina, da bi se pridobivanje z modernimi pripomočki izdatno izplačalo. V Smithu so jima tudi verjeli, da sta onadva srečna najditelja in da tudi vesta za kraj, kjer se skriva platin med skalovjem. Iz Smitha sta stopila v telefonsko zvezo z mestom Wimepeg, odkoder so poslali letalo z inženjérji, ki bi naj ugotovili, kje je platin in kako vrednost da predstavlja.

Vest o bogati najdbi platina se je razletela po vsej Kanadi in radi tega se tudi ni bilo čuditi, da je pribrenčalo z izredno naglico večje letalo v Smith, kjer so stopili strokovnjaki in zastopniki bogate rudniške družbe v stik z najditeljema. V Smithu je bila med družbo in prijateljema podpisana pogodba za par milijonov dolarjev in povrh še za vsacega dosmrtna renta v iznosu 40.000 dolarjev letno. Pogodba stopi takoj v veljavo, kakor hitro prinese ekspedicija potrdilo, da je platin vsebujoče skalovje istina.

Vodji raziskovalne odprave sta narisala ter opisala najditelja kraj najzlahtnejše rude s toliko natančnostjo, da ga ni bilo zgrešiti. Letalo se je dvignilo na dolgo pot brez Lavisona ter Gruberja, ki sta čakala na potrdilo raziskovalcev v Smithu.

Ekspedicija v pokrajine v smeri proti Medvedjemu jezeru je v res lepi kanadski spomladi uspela, se vrnila in prinesla potrdilo, da povest o bajnem zakladu ni bajka, ampak istina, ki se bo dala z modernimi napravami ter pripomočki dobičkanosno izrabiti.

Pogodba med srečnima odkriteljema in rudarsko družbo v Wimepegu je postala pravo-močna in milijonarska najdnina je bila Amerikancu in Nemcu vsak čas na razpolago.

Vsak novopečeni milijonar bi se bil v Smithu poslužil letala in odrčal v Wimepeg, da se okoristi z denarjem in se navžije velikomestnega življenja.

Naša dva znanca pa se nista hotela takoj kopati v valovih navdušnosti, ampak sta se nameravala poprej navžiti v vsem miru in brez posebnih naporov lepot in kanadskih zanimivosti

1 *Glavobol?*
Za 1 DINAR

Aspirin-tableta, pa preneha bolečina. Kot zaščito pred ponaredbami nosi vsaka tableta Aspirina utisnjen Bayerjev križ.

ASPIRIN
Oglaš. in registr. pod št. 34. 1122 od 19. VIII. 1935.

iskreno sožalje, rajnkemu pa bodo Bog plačnik za vsa dobra dela.

Pismo po smrti. Odhiti! s, ljubi Andrejček Zrim, v 14. letu mladosti za Gvidonom Fontgalandskim. Poprej si se še poslovil od kipa One, ki si jo tako otroško častil, in od Njega v presv. Evharistiji, ki si ga tako otroško ljubil. Nad eno uro si namreč preklečal tistega dne po polnoči v molitvi v kapelici dijaškega doma »Martinišče« v Murski Soboti, četrte ure nato, ob ¼4. zjutraj pa je Tvoja duša kot beli golob že plavala in hitela v nebeske višave, da se pridruži nebeskim krilatcem. Mudilo se Ti je! Rad bi že namreč brž videl, kako častijo Kraljico rožnicensko v nebesih, rad bi že klečal

pred prestolom Kralja Kristusa, rad bi obhajal Vseh svetih dan že med svetniki. Lani si ob tem času še krasil in gledal grobove, letos bodo drugi Tvojega!... Pripravljen si bil na vse to, slišal si najbrž nebeski poziv, ker si nekateri stvari že naprej določil. Meni kot nekdanjemu katehetu si celo še nekaj dni pred smrtjo v barvah napravil za spomin si ko svoje ljubljene nebeske Gospe. Ona s svojim Sinom je sedaj Tvoje plačilo. Hotel sem biti med spremljevalci v Tvoji mrtvaški procesiji tudi telesno, a ni bilo mogoče, toda v duhu sem bil navzoč. Andrejček, prosim tam gori, da se vidi mo nekoč veselo! — Anton Rataj, kaplan in katehet v Gornji Lendavi.

službi v Bosni, z gđco Aniko Kegl. Obilo sreče!

Socka. Kaj dela šmarnica. Dne 30. okt. zvečer proti polnoči se je zgodil v Trnovljah pri Socki nad vse žalosten uboj. Fantje med njimi tudi vojak na dopustu Ivan Dolar so šli od obrezovanja repe in korenja in si lepo prepevali. Med potoma je nameraval vojak Dolar poklicati svojega brata Jožeta, o katerem je mislil, da je v bližini pri posestniku Mihi Senegačniku v Trnovljah št. 6, a ga v ravnici ni bilo. Ko pripojejo fantje pred hišo, stopi pred nje gospodarjev svak 20-letni Miha Senič v vinjenem stanju in pokliče vsakega po domače. Ko pride do vojaka Ivana Dolarja, mu pravi: Ti si pa Izlačekov (po domače) Ivan, potegne iz za hrbta nož in ga zabode bliskoma nesrečnemu Ivanu za vrat, kjer mu je ranil odvodnico in pljuča. Ivan je padel takoj mrtev na tla. Tovariš Matko Trnošek ga hoče še pogledati, kaj se je zgodilo. Tedaj prihitijo pijani Miha Senič v drugič z nožem in hoče pahniti še tega, a ta se mu je bliskoma umaknil in zbežal. Potem so vzeli drugi fantje pijancu nož in odnesli zaklanega vojaka Ivana Dolarja. Drugo jutro je prišlo orožništvo. Storiteli jih je mirno počakal.

Ložno blizu Rogatca. Ker je bilo pred zahvalno nedeljo dne 27. oktobra celi teden deževno vreme in so isti dan blatna pota mnoge romarje odvrnila od romanja k tej zahvali, zato se tem potom daje naznanje sledeče: Mesto iste zahvalne nedelje se bo obhajala še ena, in sicer 3. nedeljo po Vseh svetih t. j. 17. nov., to pa pod pogojem, da bo 3 dni poprej in tudi isto nedeljo lepo vreme. Tako se je tudi ob prvi zahvali v Loženski cerkvi povedalo.

Artiče. Prostovoljna gasilska četa Bukošek je priredila v Brežicah dne 3. novembra v prostorih g. Grobušek prvo tamburaško tekmo, kateri so se izmed prijavljenih društev odzvala štiri društva: Bukošek, Brežice, Artiče in Rakovec. »Diplomo« kot prvo nagrado si je priborilo mlado tamburaško društvo iz Artič. Lepo in pravilno izvajani komadi so nam pokazali, kako agilni in vztrajni so naši artiški tamburaši. Z veseljem in ljubeznijo do godbe so se ob večerih zbirali in prijemali za instrumente ter se tako pripravljali za resen nastop. Da jim bo njihova vztrajnost in sad

Št. Janž pri Dravogradu. Letina je bila dobra, samo kriza noče izginiti iz našega kraja. Letošnje leto ima menda naša fara zastavo za zakonske jarme. Že dolgo ni bilo toliko porok pri nas kot letos. Se že vidi, da v skupnosti lažje prenašamo krizo. Med tem pa ne smete misliti, da smrtnih slučajev ni. Kar pa ne bomo posameznih oznanjevali. Naše staronavadne »steljeraje« se pridno vršijo po naših kmetih. Toraj smo še Slovenci in ostanemo trdni v vsem, kar so bili naši kmetje pradedje in nas nobena burja tudi ne morda politična premaga. Pa drugič več morda o ustu, ko se bo zopet kaj nabralo.

Sv. Marjeta ob Pesnici. V nedeljo, 27. okt. se je pri gg. Santl Alojzu in Julijani, posestnikih v Vukovju, vršila slovesna blagoslovitev lepo obnovljenega križa. Ob tej priliki so se proslavitelji spomnili tudi revnih šolskih otrok ter za nje nabrali 328.35 Din, za kateri znesek so bila šestim revnim učencem nabavljena obuvala. V imenu teh obdarovanih učencev se za ta lep čin in dar vsem darovalcem iskreno zahvaljuje šolsko upraviteljstvo Sv. Marjeta ob Pesnici.

Pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah v Oseku se je vtilhotapil v hlev posestnice Alojzije Ploj postopač Mě Fr., doma od Male Nedelje. Odnesel je več kokoši. Še istega dne so ga aretirali

orožniki iz Sv. Lenarta. Skušal je parkrat uiti, pa se mu ni posrečilo.

Mela Nedelja pri Ljutomeru. V nedeljo, dne 10. novembra se je vršil javni shod JRZ v gostilni g. Miheliča pri Mali Nedelji. Govorila sta g. dr. Leskovar iz Maribora in g. Snaj iz Gornje Radgone. Gostilniška soba je bila nabito polna. Ljudje so odobraval njune besede.

Juršinci. (Speča družina v goreči viničarji.) V noči je začaralo nebo nad Gradiščakom v občini Juršinci. Preplašeni vaščani so opazili, da je viničarja g. Lovrenca Čuša že vsa v plamenih. V poslopju sta stanovala zakonca Suen Janez in Ana s tremi majhnimi otročki. Ko so prihiteli gasiti, so opazili, da so stanovalci še v trdem spanju in da ognja še niti opazili niso. S pomočjo gasilcev iz Gabernika so jih z veliko težavo prav v zadnjem trenutku še rešili iz gorečega poslopja. Če bi pomoč prišla le malo kasneje, bi našli grozno smrt v plamenih. Poslopje je pogorelo do tal. Tudi živine ni bilo mogoče rešiti, tako je zgorela krava, koza, prašiči in perutnina. Požrtvovalnim gasilcem se je posrečilo z velikim naporom rešiti 16 polovnjakov vina iz kleti. Škoda znaša nad 30.000 Din, ki je le deloma krita z zavarovalnino, dočim je bila viničarjeva imovina nezavarovana in sta sedaj na zimo brez obleke, pohištva in živeža, ostalo jima je le golo življenje. Pomoči sta silno potrebna.

Čajovci. V ponedeljek, 4. novembra se je poročil g. Peter Plohl, rojen v Stojncih, sedaj v

v res mikavni solnčni dobi, ko se pretvori tudi neizmerno obsežna Kanada v pravi naravni raj.

Opremila sta se v Smithu z vsem potrebnim za pot na vztrajnih konjih, da si ogledata vse, kar ju bo zanimalo. Potovati sta se nakanila počasi in tako dolgo, da se bosta naveličala in se bosta poslužila za polet v velemesto železnice, avtomobila ali celo letala.

Čudno, da sta se odločila Amerikanec ter Nemec po tolikih naporih in prebriskih doživljajih za počasno pot do milijonov, ko so jima bila na razpolago najmodernejša in najhitrejša prometna sredstva. Sklepi ter pota večletnih samotarjev so tolikokrat navadnim smrtnikom nerazumljiva in tako bo tudi v tretjem delu naše povesti, v katerem bomo sledili znancema na potovanjih sem ter tje po Kanadi do njunega zadnjega skupnega cilja — z zlatom napolnjenega jezera.

III

Iz omenjenega kanadskega mesta Smith ob reki Sužnjev nista krenila Lavison ter Gruber kar naravnost na jug, da bi bila čimprej na

cilju nakazanih milijonov v Wimepegu. Zavila sta mesto proti jugu na izhod. Hotela sta dobiti vsaj površno sliko o angleški Kolumbiji, ki spada pod Kanado, in o kateri se je toliko pisalo ter govorilo glede bogastva na zlato, najbolj redkih živali ter krajevnih privlačnosti. Britansko ali angleško Kolumbijo sta nameravala prepotovati počez, dospeti do morja in potem s parnikom po Tihem Oceanu do kanadskega obmorskega mesta Vancouver, od koder bi ju naj peljala železnica v Wimepeg.

Nekega dolgega poletnega večera sta sedela prijatelja ob ognju, katerega sta prižgala ob obrežju deročega potoka na mestu, kjer se izliva ta v Stikine-River. Pokrajina krog in krog ognja je bila nepopisno lepa ter privlačna. Na levo se je vila reka skozi zelenje obrežnih gozdov, in njeni brzi valovi so se svetlikali ob poslednjih žarkih zahajajočega solnca liki srebro. Pred njima je skakljajal potok preko skalovja ter kamenja, da bi se združil čim hitreje z vodami reke Stikine in nadaljeval skupno z njimi dolgo pot skozi neznani severni svet.

ba hrano prenašati na konjih in mulah, ki so bile kupljene v južni Ameriki. Kamele, katerih se poslužujejo Italijani, so iz afriške Libije in arabskih pokrajin Hedžas in Jemen.

Preddvor pekla.

V vzhodnem delu fronte bodo morali Italijani prodirati skozi puščavo Danakil, ki nosi radi neznosne vročine ime »preddvor pekla«. V tem delu bodo morale italijanske čete po prekoračenju puščave se še tudi boriti z višinami z 2500 m. Tej fronti poveljuje italijanski general Mariotti. Ob njegovi strani se bori proti lastnim ljudem abesinski predajnik ras Gukso z 2.000 vojaki.

(Dalje sledi.)